

Макар че получаваните входни отчети са по-детайлни при събирането на данни “ценна книга по ценна книга”, може да се твърди, че респондентите са улеснени при този метод, тъй като голяма част от необходимата информация се получава от базата данни. На практика става изместване на натовареността и разходите от отчетните лица към статистиците. Това, от една страна, е предимство, но, от друга, е свързано с необходимостта от адекватни системи за обработка и проверка на голяма по обем входяща информация и допълнителни човешки ресурси, ангажирани в съставянето на статистиката на портфейлните инвестиции.

Логично възниква въпросът за ценните книжа, които нямат идентификационен номер, каквито са например краткосрочните и по-малко ликвидни частни емисии. При тях обикновено се генерира номер или се прилага агрегиращият подход. Все пак проблемът се счита за не особено значим и касаещ изключителни случаи поради широкото разпространение на ISIN номерата.

Към май 2007 г. седемнадесет от двадесет и седемте страни - членки на Европейския съюз, (сред които и България) събират данни “ценна книга по ценна книга” (European Union Balance of Payments ..., 2007), като съвместните инициативи на националните банки от ЕСЦБ и Европейската централна банка стимулират въвеждането на този подход и в останалите десет държави.

2. Събиране на данни за позиции и потоци

Един от ключовите проблеми, касаещи системата за събиране на информация за статистиката на портфейлните инвестиции, е дали отчетните лица да докладват само позиции, само сделки (потоци), или едновременно позиции и сделки по ценни книжа. От методологическа гледна точка най-добрият вариант е последният при условие, че се прилага ежесечно и се следи за съответствието между измененията на позициите и извършените сделки.

С оглед намаляване на натовареността на респондентите обаче възниква въпросът за приемливия компромис и възможните статистически оценки. На практика потоците могат да се изчисляват като разлика от две последователни позиции, а позициите, от своя страна, биха могли да се оценяват на базата на натрупване на потоци. Прилага се също пресмятане на месечни потоци на базата на разпределение на тримесечни данни за потоците. Естествено тези методи не могат да се прилагат постоянно и трябва да се избере подходяща периодичност на събиране на реални данни и ревизиране на оценките. Изборът между алтернативните варианти зависи от това кой тип данни са по-лесно достъпни - потоците или позициите.

Тук може да се изтъкне още едно предимство на системите за събиране на информация на принципа “ценна книга по ценна книга”, които дават